

Jón Krosslá Poulsen fekk skallabrot

# BANGIN FYRI ONGANTÍÐ AT HITTA BARN MÍTT



– Eg raknaði við á sjúkrahúsinum, og tá sөгdu tey mær, at pápi mín var ávegis til Havnar við tyrluni. Tá gekk upp fyri mær, hvussu álvarsom stöðan var, greiðir Jón Krosslá Poulsen frá. Fyrr í mánaðinum var hann fyri ógvusligum arbeidsóhappi í Runavík

BARBARA HOLM

**F**ríggjadagur 12. februar 2016. Ein púra vanligur dagur byrjar eins og hann altíð ger. Jón Krosslá Poulsen, fótbóltsþjálfari hjá Vikingi og rørliggjari fyri Mariu Poulsen, fer av húsum um 07 tíðina, og setir kós móti Runavíkini. Tað er har hann og áleið 10 aðrir frá fyrirkuni starvast. Teir hava fingið til uppgávu at leggja rør og ventilatión í bygningin hjá Bakkafrost.

Veðrið er av tí allar fagrasta hendan dagin. Eitt lítið lot, einki meira enn tað. Dagurin byrjar eins og altíð við, at mennirnir á arbeidsplassinum seta seg at reypa eina løtu í kaffirúminum, áðrenn farið verður til verka klokkan áleið 9. Og bert skamma stund aftaná broytist dagurin fullkomiliga.

Jón og ein annar frá Mariu Poulsen verða spurdir, um teir kunnu hjálpa starvsfólki á Bakkafrost við at draga eina sokallaða talju til sín. Taljan, sum vigar

Hetta er ein sokallaða talja, sum Jón Krosslá Poulsen fekk í høgdið 12. februar



**Eg sá hetta koma flúgvandi í móti mær, og so minnst eg ikki meira fyrr enn eg vaknaði í sjúkrahúsinum»**

áleið 25 kilo, verður bundin fast við einum stroppi, og skal dragast áleið fimm metrar.

Jón og hin frá Mariu Poulsen seta fótur í spenn og leggja fyri at draga til sín. Men stroppurin slitnar og taljan kemur í fullari ferð móti Jón.

– Eg sá hetta koma flúgvandi í móti mær, og so minnst eg ikki meira fyrr enn eg vaknaði í sjúkrahúsinum, sigur Jón Krosslá Poulsen. Men Jón hevur fingið

at vita frá starvsfeløgnum, hvat hendi tað lötuna millum óhappið og til Jón raknar við í sjúkrahúsinum.

– Teir siga mær, at eg reisti meg upp og royndi at ganga, meðan blóðið fleyt út høgðinum. Teir stuðlaðu mær síðani út í tún, og

har setti eg meg at fáa luft. Og so svímaði eg aftur, sigur Jón Krosslá Poulsen.

## Skilti álvaran á Landssjúkrahúsinum

Í sjúkrahúsinum vaknar Jón aftur eina løtu. Hann hyggur upp, og sær ein portør, sum hann kennir. Hann merkir, at hiti floymir frá oyranum oman á andlitið og bringuna. Hann spyr portørin, hvat gongur fyri seg, og lyftir hondina upp ímóti høgra oyra. Portørurin biður Jón halda hendurnar burturi frá oyranum, tí tað er helst eitt sindur viðtikið.

– Tá hugsaði eg, at tað mátti ikki vera so álvarsamt, tí hann tóktist mær so róligur. Tað var ivaleyst fyri at geva mær tryggleika, sigur Jón Krosslá Poulsen.

Komin á Landssjúkrahúsið hittir Jón damuna Petru og mammubeiggjan Jógvan Páll og tey bæði greiða honum frá, at Kári, pápi hansara, er ávegis til Havnar við tyrluni.

Framhald á næstu síðu